

[Finansministeren.]

Medlem saadan: til Afbetaling paa Reguleringskontoen —, vilde jeg finde upraktisk. Jeg synes i Virkeligheden, at den Tanke hviler paa en ikke helt klar Forstaaelse af Statsregnskabs og Statsfinansernes Natur. Jeg forstaaer det ærede Medlem saadan, at han ønsker, man saa vidt muligt skal gaa videre ad den Vej at nedbringe Reguleringskontoen ved at opkræve saa meget i Skatter, at det kan dække mere end Statens løbende Udgifter, for paa denne Maade at faa Midler tilovers til Nedbringelse af Statens Gæld. Jeg kan tilslutte mig den Betragtning, at man gennemgaaende skal følge dette Princip i de kommende Aar med de Variationer, som Konjunkturerne tilsiger — man bør gøre det i højere Grad under gode Konjunkturer end under daarlige —, men jeg maa gøre opmærksom paa, at der er jo ikke nogen nødvendig Forbindelse mellem det løbende Overskud paa Statsregnskabet og Statskassens Likviditet. Det er dér, jeg synes den manglende Forstaaelse kommer frem. Der kan jo nemlig meget vel tænkes Aar, hvor man har et betydeligt Overskud paa Finansloven, altsaa senere paa Statsregnskabet, uden at der derfor behøver at være ret mange Penge i Statskassen, hvis der nemlig paa Formueregnskabet samtidig er afholdt betydelige Udgifter, f. Eks. til Afbetaling af Statsgæld eller til Anlægsudgifter. Der kan omvendt komme Aar med et forholdsvis lille Overskud eller endogsaa med Underskud paa Statsregnskabet. — dér maa jeg forstaa det ærede Medlem saadan, at han ikke ønsker et saadant Underskud anvendt til Opskrivning af Reguleringskontoen —, samtidig med at der i saadanne Underskudsaar findes et meget betydeligt Beløb i Statskassen. Jeg husker, at vi ved Slutningen af Sommeren 1945, et af de Aar, der har givet det største Underskud paa Statsregnskabet, alligevel havde en overordentlig stor Kassebeholdning. Derfor vil det være upraktisk at knytte Afskrivning sammen med Overskuddets Størrelse paa de løbende Statsregnskaber. Det maa afhænge af likviditetsmæssige Betragtninger, om man skal foretage likviditetsmæssige Dispositioner. Det er en likviditetsmæssig Disposition at indbetale et Beløb til Nationalbanken. Man kunde, hvis man fulgte det ærede Medlems Tankegang, komme ud for dette, at man for at afbetale et forud fastlagt Beløb paa Statens Reguleringskonto skulde overtrække den løbende Konto i Nationalbanken. Det vilde jo gøre, at Dispositionen blev af rent formel Natur.

Til det ærede Medlem Hr. Svend Niel-

sen skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg noterede mig med Tilfredshed, at han sagde, at ingen ved, hvad Fremtiden bærer i sit Skød, og at man derfor ikke paa Forhaand kunde fastlægge for meget. Jeg synes, det er interessant, at dette bliver sagt. Det er efter mit Skøn Svagheden hos mange ivrige Planøkonomer, ikke mindst Kommuniste, at de ikke i fuldt Omfang overser Tilværelsens Mangfoldighed; de tror, at man alt for meget paa Forhaand kan bestemme alt, hvad der skal ske. Jeg glæder mig over, at en bedre Erkendelse synes at være undervejs.

Jeg skal hermed anbefale de af mig stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Aksel Møller: Jeg er en Del overrasket over, at den højtærede Finansminister kan opfatte de Betragtninger, jeg har gjort gældende, som et Udtryk for en Mangel paa klar Opfattelse af Statsregnskabet. Jeg er saa meget des mere usikker paa, hvad den højtærede Minister egentlig tænker sig med denne Bemærkning, naar jeg af hans egne Ord i det Indlæg, vi nu har hørt, erfarer, at han jo i Virkeligheden er villig til at godkende den Tankegang, som ligger bag det Forslag, vi stillede i Udvalget uden at kunne faa det gennemført, nemlig at man i den Udstrækning, hvori det er muligt, skal anvende Statsoverskuddet til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Jeg kan da heller ikke se rettere end at det, der er den højtærede Finansminister og mig imellem, i og for sig blot er dette, at den højtærede Minister ikke paa dette Tidspunkt ønsker at forpligte Statskassen til ved Udgangen af Finansaaret 1947—48 at overføre et konstateret Overskud paa Statsregnskabet eller et dertil svarende Beløb til Nationalbanken, og det er efter min Mening en forskellig Holdning, der opstaar af en forskellig Vurdering af den kommende Udvikling og af et forskelligt Ønske med Hensyn til denne Udvikling. Jeg for mit Vedkommende og mit Parti med mig har den Opfattelse, at det vilde være uhyre nyttigt at binde os saa stærkt som muligt endnu en Tid frem, til, hvad man kunde kalde en behersket Deflation. Den højtærede Minister vil sikkert mene, at det er opfyldt i den Grad, han ønsker en saadan, og efter den Fremgangsmaade, der hidtil er valgt, synes jeg heller ikke, der kan være megen Tvivl om, at jeg dog maa have Ret i, at hvis Staten har et Driftsoverskud paa 280 Mill. Kr., er Statens Likviditet forøget. Det er selvfølgelig rigtigt, at disse 280 Mill. Kr. kan være anvendt ikke blot til Afskrivning paa Laan, Tilbagebetaling af løbende Stats-